

Setembre

Barcelona, 13 de 1960

Estimat amic Sunyer:

Degut a insistències de la Universitat de Caracas he hagut d'anticipar el viatge. En comptes de sortir els primers dies d'Octubre, com havia projectat, embarcarem el proper dia 20. A Caracas el curs comença el dia 15 i jo hi arribaré el dia 2 d'Octubre.

No ens tornarem a veure, doncs, abans de la partida. Em sembla que és igual. La nostra amistat és fonda, per temperament i afinitat. Ha estat una paradoxa trobar-se en un ambient tan enrarit i lligar científicament de manera tan completa, quan això és tan difícil àdhuc en medis de cultura elevada.

Creguim que el trobarem a faltar molt i em ganes de prendre el telefon en qualsevol moment. Ja li vaig dir que pensava fer-li consultes, puix cada dia estic més centrat en el problema de les funcions enteres. Ara ja estic a dos fracassos més enllà, desde la nostra última conversació. Pero cada fracàs ha estat un pas en avant. Ignoro si m'he acostat força o no a la solució. El que es bastant curiós és que aquest estudi està molt relacionat amb la hipotesi de Fraisse. Quan tinguí més temps ni parlaré més detalladament. En tot cas em sento feliç en mig d'aquesta barreja de teoria de conjunts, de topologia i de teoria de funcions enteres. Possiblement la felicitat em vingui de la meua ignorancia de les tres disciplines.

El primer curs que haig de fer a Caracas és precisament sobre teoria de funcions de variable complexa. En el segon trimestre em tocarà donar teoria de la mesura i de la integral i Algebra lineal. En fi tornaré a respirar aires ~~propis~~ apropiats.

A la Universitat ja sabien que m'en anava a Venezuela, no sé pas com, i ja han posat en marxa el concurs del qual ja m'he retirat. En Lines em va dir que ja ho sabia. De l'Auger m'en he despedit cordialment i del Teixidor si el puc aconseguir també m'en despediré.

A casa seva li deixaré personalment tot el que tinc de V., més un llibre d'en Pi (ja s'en ha anat a Zaragossa) i uns exemplars del Math.Review antics que V. no deu tenir, que a mi no em fan cap falta i a V. li poden ésser útils.

També sento molt no despedir-me de les seves cosines víctimes tantes vegades de les nostres disgressions abstractes i sempre protagonistes de la simpatia de la casa del carrer Guimera. Espero que podrem tenir més ocasions de veure'ns, n'estic segur.

Records de la meua dona i nens. Rebi una forta abraçada del seu amic de sempre

Enric Casanoves

P.S. Encara em falta el visat. Espero que arribara a temps.